

LA REVISTA

ABRIL DE 2008

HA NASCUT...

CONTINGUTS

- QUI SOM? Pàg. 2
- PARLEM AMB Pàg. 3
- SORTIDES Pàg. 4
- CELEBRACIONS Pàg. 7
- TREBALL D'AULA Pàg. 10
- VILANOVA Pàg. 18
- DIVERSOS Pàg. 19
- ESPAI PER IMAGINAR Pàg. 20
- ENTRETENIMENTS Pàg. 22
- RECOMANEM Pàg. 22
- VEU DE FAMÍLIES Pàg. 23
- RACÓ DEL RECORD Pàg. 24

*Aprendre a ser
Aprendre a fer
Aprendre a conviure
Aprendre a aprendre*

UN INSTITUT!

Qui som?

HEM INICIAT UN CAMÍ QUE CAL CONTINUAR

Editorial

Ha arribat la primavera i, amb ella, el primer número de la nostra revista. Ens hi hem posat amb molta il·lusió però, com tots els projectes que comencen, encara està tot per fer. El que teniu a mans és, senzillament, una llavor que necessita ésser cuidada per poder créixer. I com hi ha molt per fer, tot és possible.

Volem que aquest sigui un canal de comunicació de tots i per a tots, i que esdevingui una eina útil pel nostre Institut. Amb aquest exemple hem iniciat un camí que cal continuar i comptem amb cadascun i cadascuna de vosaltres per dibuixar-lo.

Volem que la informació del que passa al nostre centre circuli fluidament i que tothom pugui

expressar el seu treball, les seves idees i les seves emocions lliurement, això sí, des del respecte a tots els membres de la comunitat.

Serà el proper curs quan reiniciarem el treball de la revista. Caldrà forces renovades per organitzar-se, coordinar-se, aportar idees i aprendre els uns dels altres. Comencem, doncs, a somiar amb el proper curs.

I ara què podem fer? Tenim una proposta: volem un nom per a la nostra revista. Un nom que sigui de tots i que ens representi. Per això, us convidem a participar en aquest procés de recerca: no dubteu a dir la vostra!

Esperem retrobar-nos ben aviat i esperem comptar amb la vostra complicitat!

Felicitats!

Volem aprofitar aquestes pàgines per felicitar a la Mercedes Ríó, professora del nostre Institut, per haver estat premiada amb la **Medalla d'honor i Diploma** en " el IXº Saló Internacional de Invierno de Arte de Barcelona". Enhorabona!

I no podem desaprofitar l'oportunitat de felicitar a l'Andrea de Escalada, la nostra professora de música, per haver estat seleccionada per dirigir a 3.000 joves de tota Catalunya en la XIV Trobada de Corals d'Educació Secundària. Enhorabona i gràcies per contagiar-nos la màgia de la música!

LA REVISTA DE L'IES VILANOVA

EQUIP REDACTOR

JUDITH BARGO
ARIANNE BECERRA
MARIA BODERO
CARLOS DEL BLANCO
ESTEL COLOMER
FRANCESC CORBERA
KEVIN CORTÉS
MARC DÍAZ
INÉS ESCAYOLA
MARIA ISABEL ESPINA
ANNA GALLARDO
JÚLIA GARCÍA
ZLATA ISHIMOVA
ADRIÀ JUÁREZ
ELVIRA JUVANTENY
MARTA LÓPEZ
ELI MATEU
CARLA MONTES
ALBA MORATÓ
GABRIELA SOL NAYA
LUIS PARRA
ARIADNA PUIGPEY
NEREA REAL
ANNA RIERA
ÀLEX ROMANÍ
ALBERT SALAZAR
NATÀLIA SALDAÑA
ALBA SOLARES
FRANCESC TORO

IES VILANOVA DEL VALLÈS

www.xtec.cat/iesvilanova

Tel. 93 693 48 40

Fax 93 693 48 45

ENTREVISTA A MARCIAL FERNÁNDEZ, DIRECTOR DE L'IES VILANOVA

“Tothom col·labora perquè la convivència sigui bona”

La primera entrevista per a aquesta revista l'hem fet a en Marcial Fernández, professor i director de l'IES Vilanova. Les preguntes que trobareu a continuació tracten sobre la seva professió i l'Institut.

Què et va portar a decidir que volies ser professor?

Ell: Doncs que m'agrada treballar al servei dels altres, especialment amb els nois i les noies.

Com trobes les instal·lacions d'aquest nou institut?

Ell: Dignes, però deficientes. Tenim el que és bàsic, però hi ha moltes mancances... d'espai, per exemple.

Per què matemàtiques i no llengua?

Ell: Perquè m'agraden més els números que les lletres.

Entre el professorat, qui creus que exerceix millor el seu treball?

Ell: En general tothom ho fa correctament. S'ha de tenir present, també, que alguns professors tenen més experiència i recursos que d'altres, però tots intenten fer-ho el millor possible.

Quina és la teva opinió sobre els alumnes de l'institut?

Ell: La meva opinió és bona. Hi ha bon ambient i tothom col·labora perquè la convivència sigui bona. Hi ha alguns petits problemes però en general tot va bé.

Voliem saber més sobre ell. Les següents preguntes ens poden ajudar a saber com és en Marcial quan surt de l'Institut.

Que t'agrada fer en el teu temps lliure?

Ell: M'agrada molt la música i el teatre.

Un grup de música o cantant...

Ell: Rosana

I la seva millor cançó?

Ell: Emm... m'agraden moltes (riu), suposo que la que més m'agrada és...emmm... “Dime”.

Una pel·lícula...

Ell: “*Qué bello es vivir*”.

D'haver triat un altre ofici, quin hauries triat?

Ell: Alguna cosa relacionada amb la música o el teatre, o potser pagès.

Aficions...

Ell: Tocar la guitarra, fer teatre, caminar, jugar a bàsquet,...

Barça, Madrid o un altre equip?

Ell: Cap (riu).

Judit Bargo, Inés Escayola

Nom complet: Marcial Fernández Cortés

Data de naixement: 13/12/59

Algun record de la teva infància: Vaig estar en una escola, físicament molt dura.

El teu millor viatge: En autocaravana, a França, París.

Lloc on t'agradaria anar: Canadà.

Número de la sort: Qualsevol, el que toqui.

Una paraula que et descriu: Fidel.

OCTUBRE DE 2007: CONVIURE EN UN ENTORN DIFERENT

Colònies a Santa Maria del Collell

El passat mes d'octubre, poc després de començar el curs, amb la idea de conèixer-nos millor, vam anar de colònies a Santa Maria del Collell.

El primer dia al matí, quan vam arribar, vam tenir una estona per esmorzar. Tot seguit els professors ens van dir quina habitació ens tocava per dormir i així vam poder deixar les nostres coses. Més tard, ens vam reunir tots en un pati interior, un claustre, i allà ens van explicar com ens havíem d'agrupar per fer les activitats que ens proposaven pels dos dies que vam estar allà. Aquests grups els van formar barrejant alumnes de totes les classes de primer i segon.

Les colònies van estar bé perquè vam poder estar amb els amics, vam fer moltes activitats, vam poder conèixer alumnes d'altres classes i cursos, i vam

poder veure com eren els professors fora de l'escola, però van ser molt curtes. Tant de bo el proper curs siguin més llargues!!!

Albert Salazar

A LA SALA CABAÑES DE MATARÓ

"Interrail", teatre en anglès

El dia 10 de desembre vam anar a Mataró a veure una obra de teatre en anglès anomenada "Interrail", representada pel grup Chamber

Theatre Company. El viatge el vam fer en un autocar que ens va deixar en un parc, al costat del teatre.

L'obra tractava d'un noi i una noia, en Brad i la Jennifer, que fan un viatge en tren per Europa i quan es coneixen s'enamoren. En Cupido és un personatge més que té la missió de facilitar l'enamorament entre els dos joves i per aconseguir-ho fa servir diferents disfresses i estratègies: es fa passar per un membre de *Hare Krishna* o simula ser, entre d'altres, un cantant de rap.

A "Interrail" apareix també un altre personatge, en Marlon, un noi estrany amb intencions poc clares que, finalment, resulta ser un lladre.

En acabar l'obra, els actors i les actrius van sortir a l'escenari a saludar i després es van dedicar una estona a parlar amb el públic. Ens van contestar diferents qüestions que ens interessaven com ara com assajaven, quan temps dedicaven a aquesta feina, si els resultava fàcil o no...

En sortir del teatre vam anar a esmorzar i després vam tornar cap a l'Institut. Així va acabar una sortida en què vam fer anglès d'una manera diferent.

Luis Parra

HEM ESTAT A LA REDACCIÓ D'UN DIARI

Visita a EL PAÍS

Per començar el febrer amb bon peu, el dia 1 els alumnes de 2n vam fer una visita a la redacció de EL PAÍS a Barcelona. Vam aprofitar el viatge per passejar per la ciutat, tot contemplant alguns edificis modernistes d'Antoni Gaudí, com la casa Batlló o la Pedrera.

En arribar al diari, després de fer-nos unes fotografies, vam entrar sigil·losament a les oficines d'aquest important mitjà de comunicació. De la mà de la guia vam saber que el diari té 843 treballadors, dels quals 329 són periodistes.

En el nostre recorregut vam veure algunes persones treballant mentre la guia ens explicava com la planta que visitàvem estava dividida en seccions que tenien funcions diferents.

En una altra planta, soterrània, es trobava el lloc que ocupaven les persones que treballaven en dues seccions molt importants: esports i cultura. Pels primers hi havia molts aparells de televisió, pels segons, molts diccionaris i llibres.

En una altra sala ens van explicar, mitjançant diapositives, com s'organitzava el treball, com es dissenyava l'edició de cada dia i quin era el procés de producció i distribució del diari. Ens van explicar que EL PAÍS arriba a 34 països diferents.

Vam aprendre moltes coses que desconèixiem com, per exemple, la diferència que existeix entre un corresponsal i un enviat especial, o què són les firmes de prestigi. També vam saber què és una

Abrimos EL PAÍS a los estudiantes

La visita a la redacción permite ver cómo se elabora el diario

La redacción de EL PAÍS en Barcelona ha abierto sus puertas a los estudiantes para que conozcan la cocina de un día. Los alumnos se han pasado por todos los rincones de esta redacción, incluido el refugio subterráneo que los vecinos del edificio construyeron durante la guerra civil española para protegerse de los bombardeos. Han conocido la historia del diario español de mayor difusión, que ya ha cumplido 80 años. Han visto las máquinas que de forma automática, dan cuerpo al diario. Y, sobre todo, se han hecho una idea del proceso que sigue EL PAÍS desde que se diseña hasta que, al día siguiente, es leído por el lector.

Este proceso empieza de buena mañana. El departamento de Publicidad hace llegar a la redacción informáticamente el "plano de circulación" con las ediciones del diario y el espacio disponible para los anuncios. Los anuncios publicitarios no pueden superar más del 90% del espacio total. Este diseño es el punto de partida sobre el que se trabaja, aunque puede sufrir variaciones. Una videconferencia con todas las redacciones del diario en España permite poner en común el trabajo y planificar los contenidos de las distintas ediciones. A lo largo del día, los periodistas buscan la información. El redactor jefe de cada sección está al corriente de todo ese trabajo y lo organiza.

A primera hora de la tarde empieza el agerreo. Llegan el momento de digerir las informaciones obtenidas y decidir en cada sección cuáles son más importantes y merecen salir publicadas. Otra videconferencia servirá para decidir los contenidos de la primera página. Una vez redactadas las páginas, las nuevas tecnologías hacen posible enviarlas al departamento de preimpresión, que a través del Computer to Plate se fijan sobre una plancha de aluminio.

En la planta de impresión de la Zona Franca, estas planchas se colocan en una rotativa. La rotativa, que hacia la una de la madrugada empieza a imprimir, corta y dobla las páginas automáticamente. Hacia las dos de la madrugada empieza el reparto por toda Cataluña. A la mañana siguiente, el proceso arrancará de nuevo.

Un diario con seis ediciones y una amplia red de correspondientes en todo el mundo

El diario EL PAÍS aparece por primera vez el 4 de mayo de 1976, justo cuando España se prepara para la transición hacia la democracia. Definido por sus fundadores como un diario independiente y libre, EL PAÍS se ha convertido en el boque insignia del Grupo PRISA, el diario económico CONCA, el diario deportivo AS, la edición "SANTILLANA, CANAL y DIGITAL", CUATRO y LUCKY. La sede del diario se encuentra en Madrid, pero también tiene redacciones en Barcelona, Bilbao, Sevilla, Valencia y Galicia y cuenta con una amplia red de correspondientes. EL PAÍS imprime sus ediciones, además de la Nacional, en castellano, alemán, francés, inglés, italiano, portugués, ruso, ucraniano y vietnamita. EL PAÍS también tiene presencia en diferentes capitales del mundo. Además, imprime una edición internacional que se distribuye en Europa, Argentina y México.

Nuevas miradas

La información de EL PAÍS se completa con una serie de suplementos semanales. *Cinco*, especializado en las nuevas tecnologías, y *Quotidiano*, dedicado al mundo de la cultura y escrito en catalán, se publican cada jueves. Los viernes EP3 informa de los últimos en cine, música y ocio. *Propaganda* sobre el mercado inmobiliario. El diario del sábado se acompaña de *Albútila*, sobre libros y arte. El *Viajero*, con reportajes de viajes y el primer número de cada mes se publica *Motor* el domingo y es el primer suplemento. *Agencia* de información económica. *Domus*, que analiza con profundidad temas de actualidad y que incluye *Pequeño País* para el público infantil. Y la revista *El País Semanal*, con grandes reportajes y entrevistas. Mensualmente, el diario ofrece un suplemento dedicado a las temáticas de salud y otros a los grandes debates sobre el medio ambiente. El 21 de octubre de 2007, el diario cambió su diseño. La ubicación de algunas secciones y accesorio su voluntad de ofrecer mejoras sustanciales sobre la actualidad. El periódico se define como "global en espíritu" y los cambios se introdujeron para responder a las retos de esta nueva etapa.

EL DIARIO EN LAS AULAS

EL PAÍS siempre ha querido estar atento al universo de los jóvenes y de los estudiantes. Suplementos como EP3 o una edición digital, enmarcadas participativas, la demuestran. Pero también quiere ofrecer una plataforma para que los estudiantes no universitarios puedan conocer cómo se elabora un periódico y participar en un concurso en el que ellos son los periodistas, quienes hacen un diario desde la cabecera hasta el último breve.

Se trata de EL PAÍS DE LOS ESTUDIANTES. Cada año, más de 1.000 colegios de toda España se inscriben en el mismo. Los equipos, dirigidos por un profesor del centro, elaboran un diario en soporte digital que se publica en la web del concurso para que todos puedan conocer los trabajos.

Los redactores deben imaginar, insertar publicidad y decidir tanto la portada como los contenidos de las distintas secciones, hacer entrevistas, reportajes, comentarios.

Un jurado, al final de cada convocatoria, que se realiza en noviembre, escoge los periódicos mejor elaborados y con mejor tratamiento informativo y premia las mejores aportaciones individuales.

EP3, cada viernes con EL PAÍS y todos los días en elpais3.com

UN AUTOR VISIONARI: JULES VERNE

"20.000 Ilegües de viatge submarí"

El passat 5 de febrer, a la Sala Cabañes de Mataró, els alumnes i les alumnes de 2n d'ESO vam anar a veure el clàssic de Jules Verne "20.000 Ilegües de viatge submarí."

La representació ens va agradar especialment perquè va ser molt amena i els

rotativa i que els periodistes, a l'hora d'escriure, segueixen un llibre d'estil.

Per acabar la visita, ens van ensenyar un refugi fet servir durant la Guerra Civil que hi ha sota les instal·lacions del diari.

En definitiva, va ser una sortida molt profitosa i interessant.

Francesc Corbera, Kevin Cortés

decorats i efectes, especialment els de llum i so, estaven molt aconseguits. També apareixia un personatge molt divertit, un cuiner, que va fer riure molt als espectadors més joves.

L'obra barrejava diàlegs amb cançons. Una d'elles va agradar tant que, a petició del públic, la van tornar a cantar en acabar la funció.

En finalitzar l'obra vam poder preguntar als actors i actrius que la interpretaven detalls sobre el seu treball.

APRENDRE TECNOLOGÍA FORA DE L'AULA

Hem anat al Museu de la Ciència i la Tècnica de Terrassa

El passat 11 d'abril, els alumnes de 2n d'ESO vam fer una sortida al Museu de la Ciència i de la Tècnica situat a Terrassa, al Vallès Occidental. L'estructura de l'edifici que acull el museu des de l'any 1990, és una gran obra modernista dissenyada per l'arquitecte Lluís Muncunill i Parellada.

La sortida s'organitzava des de l'assignatura de Tecnologia i els temes que havíem de treballar eren l'evolució de la industrialització i el procés tèxtil.

L'objectiu del Museu de la Ciència i la Tècnica, tal i com s'explica a la seva web, és fomentar el coneixement de la història de la ciència, de la tècnica i del procés d'industrialització de Catalunya, així com també dels processos productius a la societat.

Allà vam fer una volta pel que abans era una indústria tèxtil, és a dir, on filaven, tintaven i

treballaven la llana per aconseguir fil. També vam poder veure el procés que s'ha de seguir per poder fer un tros de tela, mitjançant màquines.

Alba Solares

A SABADELL, AMB L'ANDREA DE ESCALADA

XIV Trobada de Corals d'Educació Secundària

La Fira de Sabadell va acollir dimecres 16 d'abril, la XIV Trobada de Corals d'Educació Secundària en la que hi van participar 3.000 joves de tota Catalunya.

El jovent va entonar *Va pensiero* del Cor de l'òpera de *Nabucco* (Verdi), *Sàpigues company* (Joan Oliver/Josep Vila), *Jo sóc el teu amic* (Els Pets), *Els Segadors* i el *Cant de la Trobada* (Sotelo/Prats). Com a comiat tothom va cantar *L'hora dels adéus*, una cançó popular escocesa.

Tal i com recollia "El diari de Sabadell", l'espai va vibrar i va haver moments sensacionals, com quan l'Andrea de Escalada, al capdavant dels setanta cors presents, va dirigir "*Jo sóc el teu amic*" de Lluís Gavaldà.

Els nois i noies de la Coral de l'IES Vilanova, acompanyats per professors i professores del centre i per l'Alcalde de Vilanova, Oriol Safont, van estar a l'alçada de les circumstàncies: va ser una jornada inoblidable!

Anna

2007: DARRER DIA, DARRERA MIRADA, DARRERA SALUTACIÓ

Festa de Nadal a l'Institut

LA PREPARACIÓ

Una setmana o dues abans de les vacances de Nadal, es van lliurar a cada aula les llistes dels tallers en què podíem participar el darrer dia de classe del desembre. Hi havia la possibilitat d'escollir-ne dos, tot indicant la preferència. A més a més també es va donar la possibilitat d'escollir l'opció de col·laborador. En només dos o tres dies ja teníem un taller per a cada alumne.

El divendres anterior a la celebració, un petit grup d'alumnes, juntament amb el professor responsable, es van encarregar d'anar a planificar una ruta pel taller de bicicleta de muntanya. El dimecres i el dijous, abans de la festa, cinc alumnes van ser reunits a l'hora del pati per una altra professora. Tots junts vam començar a organitzar i planejar la festa!

LA FESTA

Encara era fosc i ja hi havia gent esperant davant la porta de l'IES a que obrissin. Una vegada la porta va estar oberta els del servei d'ordre van passar a recollir, taller per taller, els regals de l'amic invisible que totes les classes, a les tutories, havien decidit fer.

Tot estava preparat per començar i aquell dia familiars d'alumnes i d'altres voluntaris, ens van ajudar a què tot sortís rodó.

Els alumnes que fèiem el taller de bicicleta de muntanya vam estar esperant al pati a què tothom estigués ben equipat i preparat per sortir. Quan finalment vam marxar, vam anar per la zona del riu i inclús el vam creuar. En l'intent van ser uns

quants els que es van mullar un peu o tots dos!!!.

Un altre dels tallers que es va dur a terme va ser el d'elaboració d'espelmes. L'objectiu, que era fer-ne, va ser aconseguit, encara que amb alguns problemes materials, cosa que va allargar la durada del taller. Malgrat tot, qui va tenir paciència es va emportar unes espelmes molt maques a casa.

Les persones que van participar en el taller de decoració de Nadal van fer una corona amb branques de pins decorades amb elements naturals i nadalencs.

Tots aquells que s'havien apuntat al taller de braçalets van poder presumir, els dies de festa, de les seves creacions. I no cal dir, perquè era evident, que tots els qui passaven pel taller de perruqueria i maquillatge van quedar guapíssims.

NADAL A L'IES VILANOVA

Com a qualsevol festa no hi podia faltar el bon menjar. Els alumnes i les alumnes que es van apuntar al taller de cuina van demostrar ser uns cuiners excel·lents.

Als que es van apuntar a jocs de taula, aquell dia la Montse els va ensenyar a jugar al Backgammon i als escacs, però el joc clau va ser construir una Torre Eiffel, que alguns anomenaven la Torre Pisa de Londres...

Però com hi havia tallers per tots els gustos i al nostre Institut no falten artistes, van ser uns quants els que, seguint les orientacions de la Mercedes, es van dedicar a dibuixar i dibuixar.

Tot va transcórrer amb normalitat, també la xocolatada, el concert i les actuacions finals. quedaran per sempre a la nostra memòria.

Carlos del Blanco, Maria Isabel Espina, Júlia García, Gabriela Sol Naya, Ariadna Puigpey, i Francesc Toro

LA CRÍTICA

Almenys per a mi, el millor van estar els tallers i l'amic invisible. Però crec que cal destacar, per damunt de tot, l'enorme esforç que van fer per preparar-ho tot col·laboradors, professors, conserges, actors o músics...

Potser per a molta gent es podia haver fet millor, però també pitjor, molt pitjor, de manera que cal que ens fixem en lo molt bo de la celebració. Aquesta trobada ha de servir per a tots, tant en les coses bones com en les que es podrien millorar una mica.

Sí, feia un dia gris i més aviat fred; no obstant, jo vaig mantenir el verd esperança dins el meu cos en tot moment, malgrat que la nit anterior a la festa semblava impossible que l'endemà no plugués.

Francesc Toro

I CERTAMEN LITERARI I ARTÍSTIC DE SANT JORDI

Sant Jordi 2008 a l'IES Vilanova

El divendres 4 d'abril els alumnes i les alumnes de l' Institut vam conèixer les bases per participar en el I Certamen Literari i Artístic de l'IES Vilanova organitzat amb motiu de la celebració de Sant Jordi.

A les bases, presentades amb el dibuix d'un drac fet per la Mercedes Río, es proposaven els temes sobre els quals havíem de crear els nostres treballs. Aprofitant que enguany és l'any Internacional de la Terra i de les Llengües, la temàtica a desenvolupar podia ser "La comunicació" o "La Terra".

Els estudiants hem pogut participar amb composicions en llengua catalana o castellana, en les modalitats de prosa i vers. També ha estat possible concursar amb treballs artístics, en les modalitats de dibuix, pintura, fotografia i obres tridimensionals elaborades amb materials reciclats.

Els professors ens han facilitat alguna hora de classe per tal de poder desenvolupar les nostres propostes que han estat molt variades. Un cop lliurats els treballs, el passat dia 17, aquests han estat exposats a l'aula 2.

El veredict del concurs el coneixerem el mateix dia de Sant Jordi, en una cerimònia que tindrà lloc al Casal de Cultura de Vallromanes. Com no pot ser d'una altra manera el 23 serà un dia especial, de festa i convivència, i farem una caminada plegats fins a Vallromanes, on tindrem una estona per veure les tradicionals paradetes de llibres i roses.

Des d'aquí donem l'enhorabona als guanyadors i guanyadores!!!

JOSEP CAMPINS

ÈRIC DACAL

INÉS ESCAYOLA

ADRIÀ JUÀREZ

DAVID JURADO

ELVIRA JUVANTENY

NATÀLIA SALDAÑA

VÍCTOR PÉREZ

RAÛL POLO

ARIADNA PUIGPEY

ÀNGELA PUJOL

LAURA SALINAS

ALBA SOLARES

Carlos del Blanco, Anna

CRÈDIT VARIABLE

Vols salvar el planeta Terra?

La contaminació de l'aigua

Un dels crèdits variables elegibles aquest any a 2n d'ESO és el mencionat en el titular: "VOLS SALVAR EL PLANETA TERRA?".

Com bé indica el seu nom, tracta dels problemes mediambientals que pateix el nostre important, però descuidat, planeta. El primer, i un dels tres que més ens afecten, és la ja coneguda sequera. Com és normal, tothom té unes certes nocions sobre aquest tema, i la nostra professora, la Rosa, es dedicà a aprofundir-lo. El que vol és conscienciar-nos que si tots col·laborem podem arribar, si més no, a evitar que el problema engrandeixi.

Els tres grans problemes que hem treballat en aquest Crèdit variable són: la contaminació de l'aigua, el canvi climàtic i la desforestació.

CAUSES	CONSEQUÈNCIES	SOLUCIONS
Fumigació a l'agricultura	Intoxicació dels aqüífers; que ens porta a la intoxicació humana	Utilització d'altres productes a l'hora de fumigar/ no fumigar.
Utilització del mar com a contenidor.	Mort d'espècies animals i eliminar la possibilitat de dessalinització.	Utilitzar els corresponents contenidors.
Utilització dels rius com a contenidor	Mort d'espècies animals i mort de les persones a través de l'agricultura.	Utilitzar els corresponents contenidors.
Ús excessiu d'aigua en la vida quotidiana.	Esgotament dels embassaments	Regular la quantitat d'aigua utilitzada.
Enviament de gasos nocius a l'atmosfera	Pluja àcida	Reducció de la contaminació
Enviament de gasos nocius a l'atmosfera	Esgotament de l'O3*	Evitar la producció de CFC.
Augment gradual de la població	Més gent = més necessitat d'aigua	Informar sobretot a les dones del 3r món de les mesures anticonceptives.

El canvi climàtic

Podríem definir aquest problema com l'enviament excessiu de diòxid de carboni a l'atmosfera. Aquest gas no és tòxic, però quan xoca contra una molècula d'ozó la divideix: $O_3 + CO_2 = O_2 + CO_2 + O$. Quan es produeix aquesta reacció, l'ozó desapareix, i, per tant, deixa via lliure als raigs ultraviolats C, que són els que maten tot tipus de cèl·lules, incloses les humanes.

Les solucions passen per:

- Plantació massiva d'una alga que consumeix molt CO2.
- Enviament d'uns miralls a l'espai per a què supleixin l'O3.
- (La més simple) no enviar CFC a l'atmosfera.

La desforestació

Actualment, una de les espècies imprescindibles per a la biodiversitat, la vegetal, està sent destruïda massivament.

Això porta a pensar en la fi de la majoria dels éssers vius, ja que, com tots sabem, les plantes produeixen oxigen, i la vida sense aquest seria impossible.

Però no només és aquesta la causa per la que són importants les plantes. Hi ha una altra raó, menys popular potser, però també important. Sobretot els arbres, però tots els vegetals, ajuden a subjectar el sòl amb les seves arrels, evitant així els esfondraments de terra.

Les raons per les quals s'està produint l'extinció d'aquests éssers són essencialment dues: l'abús de la tala i els incendis.

Resumint, en aquest Crèdit Variable podreu aprendre coses noves del planeta en un ambient molt lúdic. Us el recomano a tots aquells i aquelles que tingueu ganes d'aprendre.

**HEMOS CONOCIDO AL MÚSIC DEL MES,
UNA INICIATIVA DEL CONSELL CATALÀ DE LA MÚSICA Y EL GRUP ENDERROCK**

Xavi Lloses en el Instituto

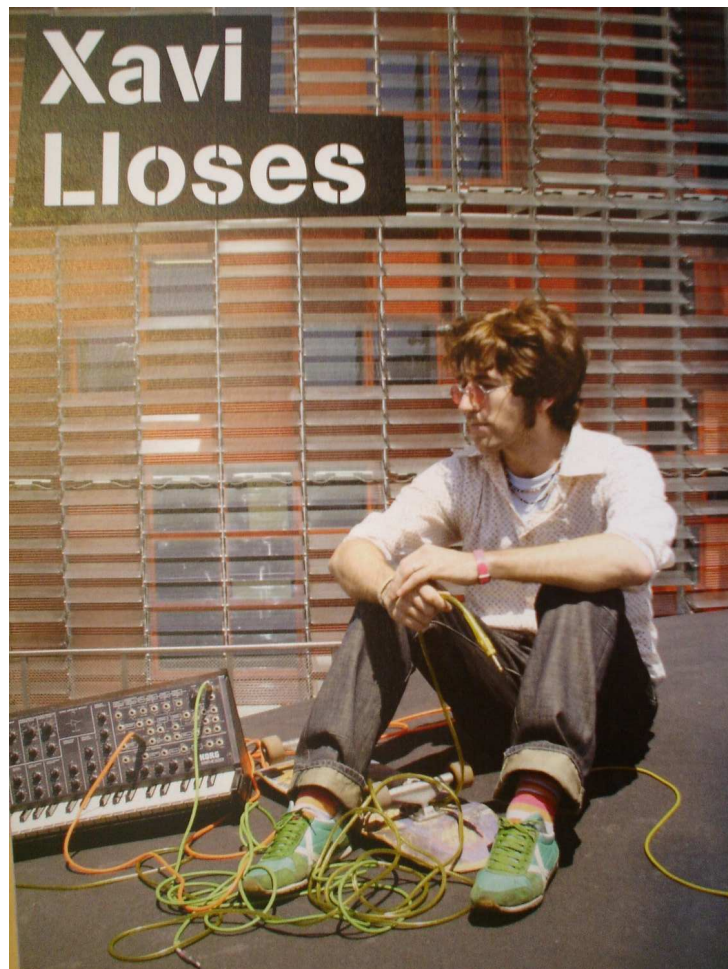
Xavi Llosas es el músico del momento. A sus 39 años ya ha realizado más de 10 discos, empezando con el jazz y después adaptándose a una estética más pop y electrónica. Pero lo que más le gusta es componer fragmentos para bandas sonoras y dedicarse a otra de sus aficiones: la fotografía.

Nosotros hemos tenido el privilegio de saber más cosas de él, ya que nos hizo una visita en el Instituto. Primero estuvo con los alumnos y las alumnas de 2º B y, más tarde, con los de 2º A.

Nos dijo muchas cosas y nos explicó todo lo que teníamos que saber sobre las Bandas Sonoras. Por ejemplo, nos habló de la B.S.O de *La guerra de las galaxias* y nos dijo que la música de esa película revolucionó esa época y fue decisiva en las bandas sonoras de películas tan famosas como *El señor de los anillos*, *La naranja mecánica*, *El Padrino*, *El perfume*, *Psycho*, *Memorias de África* o *Brave Heart*.

También nos explicó que los dibujos animados de *Disney* suelen tener música clásica para cada movimiento, para cada sentimiento, para cada impresión y comentó que era el trabajo más difícil y más caro que se podía hacer.

Zlata Ishimova

LLENGUA CATALANA

“L'illa del tresor”

El segon trimestre, els alumnes de primer d'ESO, a llengua catalana, hem llegit *L'illa del tresor*. Un llibre no gaire llarg que no és difícil de llegir i que és molt divertit per a la gent a qui li agraden els llibres d'aventures.

Aquest llibre va ser escrit el 1883 per Robert Louis Stevenson, que va néixer el 1850 i va morir en 1894. Altres obres del mateix autor són: "El Dr. Jekyll i Mr. Hyde" (1886), "La fletxa negra" (1888) i "El senyor de Bellantrae" (1889).

L'illa del tresor és una novel·la que t'explica l'aventura d'un vell pirata que li va donar a un nen un mapa d'un antic tresor amagat per un altre pirata. El nen, junt amb dues persones més,

aconsegueix una tripulació per anar cap a l'illa en qüestió.

En el trajecte una part de la tripulació descobreix que l'altra part planeja atacarlos per quedar-se amb el tresor. A l'illa hi viu un home que ajudarà als protagonistes...

Aquesta novel·la està narrada en primera persona pel jove mariner i conté tot el que caracteritza un relat d'aventures: terres llunyanes i desconegudes, misteris, perills, pirates, lluites, etc.

Ariane Becerra

LLENGUA CASTELLANA**Slam poetry: Las cartas de Alain y La mirada oscura**

El dimarts 26 de febrer va venir una noia jove, la Bea, a fer una animació lectora a 1r i 2n d'ESO.

Per començar, als alumnes de 1r ens va donar un plat amb sopa de lletres. Amb aquesta sopa havíem de fer 3 paraules que tinguessin relació amb el llibre que treballàvem: Las cartas de Alain, d'Enrique Pérez Díaz. Aquest llibre tracta d'un nen cubà els pares del qual volen una vida millor i emprenen un arriscat viatge per mar. En el viatge moren el protagonista i la seva família.

Després de la sopa, la Bea ens va posar un vídeo en el que sortia ella fent Slam Poetry: un concurs de poesia amb ritme de rap, hip-hop etc. Seguint aquest model nosaltres ens havíem d'inventar un poema amb rima que tractés de l'amistat o de la immigració.

Els alumnes de 2n van treballar el llibre que havien llegit, La mirada oscura, de Joan Manuel Gisbert.

Va estar molt bé, tots vam fer una cançons molt divertides i amb contingut. Ens ho vam passar molt bé i va ser una experiència diferent.

Marc Díaz, Marta López i Carla Montes

CIÈNCIES NATURALS**A 1r d'ESO construeixen la simulació d'una depuradora**

Els alumnes de primer d'ESO van començar a planejar aquest projecte a la classe de Ciències Naturals.

Es tractava d'aconseguir la simulació d'una depuradora unint ampolles, gots de plàstic i afegint pedres de diferents mides, entre altres coses. L'objectiu era aconseguir que la depuradora funcionés, és a dir, que l'aigua entrés bruta i sortís més clara i transparent. Perquè això succeís, l'aigua hauria de passar pels tres filtres que contenia la simulació, disminuint en cadascun d'ells la mida de les pedres que havíem col·locat.

Aquest projecte es feia en grups per tal facilitar el treball, ja que així cada component portava algun dels diferents materials necessaris.

L'elaboració del projecte va durar un parell de setmanes. Al final, tots van poder provar les depuradores, és a dir, van comprovar que funcionaven i que, per tant, el muntatge havia estat correcte.

Estel Colomer

LLENGUA CASTELLANA

Slam poetry: *Las cartas de Alain* y *La mirada oscura***TALLER DE RAPsodas****SED DE JUSTICIA**

Me siento impotente
por la injusticia de la gente.
No razona, no lo entienden.
No puedo vivir en este
mundo incompetente.
Creo que hay un tema
pendiente,
y es ignorar a todos los que
mienten.

Es fácil, curiosamente,
sólo hay que controlar lo
que inventa tu mente.

A todos aquellos que les
guste mentir:
Lo siento señores, pero
esto acaba aquí.
Con esfuerzo
y con firmeza
lo voy a conseguir.
Tienes que sacar la
injusticia que hay en ti.

Sed de justicia,
tema pendiente.
Sed de justicia,
siempre en tu mente.
¿Por qué mientes?
Hay que solucionar
este tema presente,
Sed de justicia,
¿Por qué mientes?
Sed de justicia,
¡controla tu mente!

LUCHAR POR LA JUSTICIA**Justicia**

**Tú, ¿qué entiendes por justicia?
Que alguien se pudra en la cárcel
por hacer una gran "pifia".**

¿Quién la pifia?

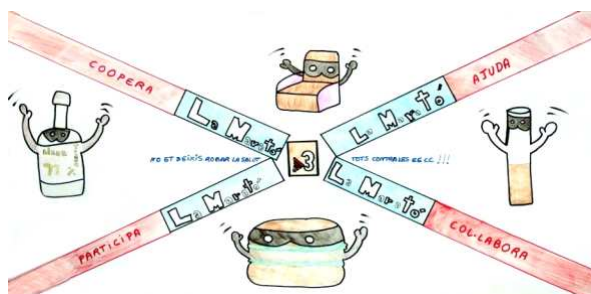
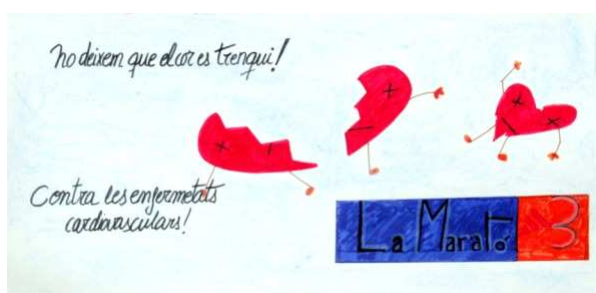
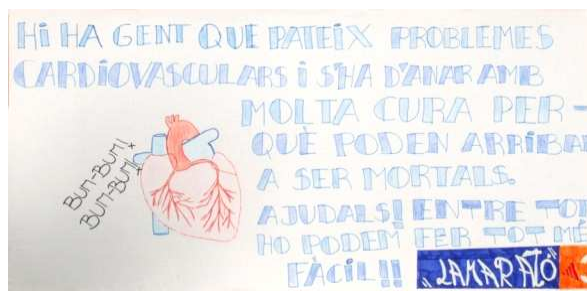
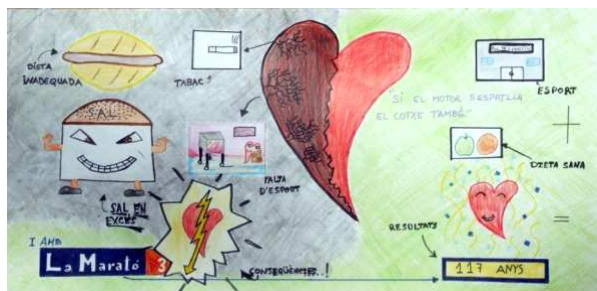
La justicia.

¿Y quien se pudre?

Ella misma.

EDUCACIÓ VISUAL I PLÀSTICA

L'IES Vilanova a la Marató de TV3

Aquests que podeu veure són els treballs que els alumnes i les alumnes de 2n d'ESO del nostre Institut han presentat a la 9a edició del concurs «Pinta la Marató», organitzat per TV3 i que té com a objectiu fomentar l'esperit solidari i el coneixement entre els joves de les malalties de què tracta La Marató. Enguany es tractava de plasmar sobre el paper la particular visió que sobre les malalties cardiovasculars tenen els estudiants.

FINAL DEL 2N TRIMESTRE

El treball de síntesi

En acabar el primer trimestre, els professors ens van explicar que havíem de fer un treball per posar en pràctica tots els nostres coneixements i aprendre a treballar en grup. El tema que els professors van escollir va ser l'observació del cel.

El treball va ser molt divertit. Les proves no eren ni molt difícils ni molt fàcils, tenien el nivell correcte per 1r i per 2n.

En la prova d'anglès havíem d'escriure una cançó i triar el cantant que volíem que la interpretés. A la prova de naturals havíem de construir un simulador d'eclipsis. Per Educació Física vam realitzar una cursa d'orientació fent servir un mapa i una brúixola. Al taller de tecnologia vam construir un rellotge de sol que va quedar molt bé. Per castellà vam haver de fer un *Pasapalabra* i per català vam llegir una narració i vam fer un còmic sobre ella.

El que més ens va costar va ser l'examen final i el que més ens va agradar, al menys al nostre grup, va ser la construcció d'un rellotge de sol.

El fet de treballar en grup va suposar que cadascun de nosaltres havia de treballar més per tal d'aconseguir que tot el grup estigués aprovat. El els grups hi va haver moments de tot: moments de tensió, moments de riure, moments de nerviosisme, etc.

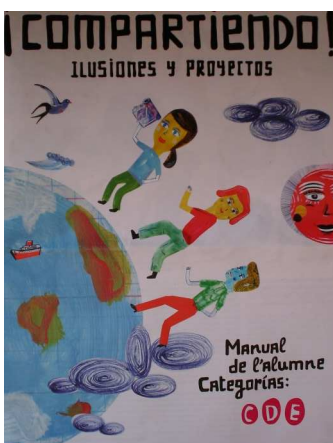
Tota una experiència per acabar el 2n trimestre!

Luis Parra

EDUCACIÓ VISUAL I PLÀSTICA

Concurs organitzat per l'ONCE

A mitjans d'abril els alumnes i les alumnes de 2n d'ESO, ajudats per la Mercedes Río, han lliurat els seus treballs per participar en el 24è concurs organitzat per la Fundació ONCE.

La feina ha consistit en fer un anunci de

televisió explicant, en 30 segons, la tasca social de la ONCE.

Aquest treball ha permès que els estudiants s'identifiquin amb les persones amb discapacitat i que coneguin la història de la ONCE, que enguany fa 70 anys, i de la seva Fundació, que en fa 20.

A través d'aquest treball, els alumnes s'han adonat que totes les persones, discapacitades o no, compartim moltes necessitats: estudiar, treballar, gaudir del temps lliure i, per això, cal que hi hagi igualtat en l'accessibilitat als recursos.

Anna

ACTIVITAT ALTERNATIVA A LA RELIGIÓ**La convivència a 1r d'ESO**

El crèdit “*Viure i Conviure*” és un crèdit que es fa, a 1r d'ESO, com una de les Activitats Alternatives a la Religió, i tracta generalment, tal com el seu nom diu, de la convivència. Volem explicar les activitats que vam fer en aquest segon trimestre. Per començar, la professora, Marina Rodríguez, ens va plantejar uns temes per reflexionar sobre nosaltres, per conèixer-nos millor a nosaltres mateixos. D'aquesta reflexió vam concloure que ningú és del tot lliure, que hi ha coses que no podem decidir. També vam fer un primer grup d'activitats, on vam aprendre a justificar les nostres respostes, a dir el perquè de les coses i a no discriminar les persones només per l'aparença.

També vam treballar l'exposició oral per aprendre a parlar en públic. Després d'això vam tractar temes relacionats amb els Drets Humans i vam prendre consciència que la nostra intervenció, en relació amb el món, és molt més de fons, de no pensar només en nosaltres, sinó, de pensar en les persones que no tenen cobertes les necessitats mínimes per viure dignament, o viuen en situacions en què pateixen algun tipus de maltracte, per poder-les ajudar. Al acabar aquestes activitats, la Marina, ens va proposar a tota la classe, que penséssim un tema que ens agradaria treballar a classe. La Nerea i jo vam escollir temes semblants i vam formar un grup de treball per tractar **la convivència a 1r d'ESO.**

QUÈ VOLÍEM SABER?

Volíem saber què pensaven els companys de 1r respecte de la seva convivència a l'IES.

COM HEM TREBALLAT?

Per fer el treball primer ens vam plantejar unes preguntes inicials de les quals, al final del

treball, volíem saber-ne la resposta. Després d'aquest plantejament inicial, vam pensar diferents maneres d'aconseguir informació sobre el tema i vam decidir que faríem una enquesta a tots els alumnes de 1r d'ESO. Quan ja vam tenir totes les enquestes omplertes vam haver de fer el buidatge, és a dir, agafar tota aquella informació i fer-la servir. Un cop vam tenir tota la informació del buidatge, vam elaborar un gràfic. En aquest hi ha la informació en percentatges de la gent que pensa que la convivència és bona, regular o dolenta.

CONCLUSIONS DEL TREBALL REALITZAT

Després de tot aquest treball, nosaltres pensem que, en general, la convivència, com han demostrat els qüestionaris i els percentatges, és bastant bona, però que es pot millorar, perquè hi ha també gent que pensa que és regular i una part molt petita que és dolenta (una enquesta). Hem de intentar que tothom se senti bé i pensi que la convivència és bona, o com a mínim regular, però que ningú pensi que és dolenta. Tot depèn de nosaltres. Hem de buscar maneres millors de relacionar-nos, de fer-nos costat quan ens cal i de saber veure quan un company o companya s'ho està passant malament per poder-lo ajudar.

VALORACIÓ DEL CRÈDIT

La nostra valoració sobre el crèdit és positiva. Nosaltres pensem que és un crèdit molt interessant i important per aprendre a conviure amb tothom. Ens ha agradat molt i pensem que ens ha ajudat a auto-conèixer-nos més, i a saber estar bé amb tothom. També ens ha fet pensar que els conflictes ens poden ajudar a superar-nos, no s'han de veure com negatius.

ACTIVITAT ALTERNATIVA A LA RELIGIÓ

La convivència a 1r d'ESO: l'enquesta

PREGUNTES DE L'ENQUESTA

1. Què és per tú la convivència a l'IES?

2. Com veus tu la convivència a l'IES?

Bona

Regular

Dolenta

Per què?

Perquè t'ajuden

Perquè et respecten

Perquè et tracten bé

Perquè la gent és simpàtica

Perquè t'escolten

Perquè confien en tu

Perquè pots confiar

Perquè comparteixen el temps amb tu

Perquè et deixen de banda

Perquè t'animen quan estàs preocupat

Perquè et treuen de situacions difícils

Perquè et fan costat sempre

Perquè t'animes quan estàs trist

Perquè estan amb tu en els moments difícils

Perquè es riuen de tu

Perquè no t'ajuden

Perquè no et respecten

Perquè no et tracten bé

Perquè la gent és antipàtica

Perquè no t'escolten

Perquè no confien en tu

Perquè no pots confiar

Perquè no comparteixen el temps amb tu

Perquè no et deixen de banda

Perquè no t'animen quan estàs preocupat

Perquè no et treuen de situacions difícils

Perquè no et fan costat sempre

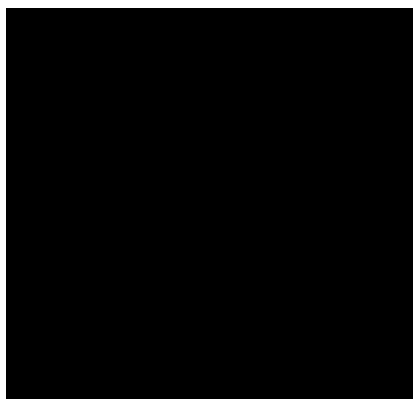
Perquè no t'animes quan estàs trist

Perquè no estan amb tu en els moments difícils

Perquè no es riuen de tu

3. Com creus que es podria millorar?

RESULTATS DE L'ENQUESTA

bona	66,6%
regular	29,8%
dolenta	3,5%

Ariadna Puigpey i Nerea Real

MILLORES A LA POBLACIÓ**Obres a la urbanització de Can Cebrià**

Les obres a la urbanització de Can Cebrià es van començar el 24 d'octubre del 2007 i està previst que s'acabin el 24 de Juliol del 2008. El projecte es va redactar el febrer del 2006 i l'empresa constructora és "Six Constructora".

Les obres que s'estan fent són d'urbanització, és a dir, construcció de carrers -que implica canviar la superfície- i totes les instal·lacions com aigua, electricitat, gas, clavegueram, telefonia i telecomunicacions.

La millora serà molt important perquè els veïns de la urbanització tindran carrers renovats: voreres amples i regulars, bona il·luminació, bones entrades a les cases i nous arbres als carrers.

La gent està molt contenta d'aquestes obres

perquè abans els carrers estaven en molt males condicions: esquarterats (trencats) perquè eren vells i pels moviments de la Terra.

Els carrers que s'estan arreglant són:

- El carrer de l'Arc de Sant Martí, d'uns 800m de llargada.
- El carrer del Gebre, d'uns 950m.
- El carrer de la Calma, d'uns 158m.
- El camí de la Casa Alta, d'uns 411m.
- Un carrer nou d'enllaç amb la zona nova, d'uns 75m.
- Un carrer amb cul de sac, sense sortida, d'uns 142m.

La majoria d'aquests carrers fan uns 10m d'amplada. L'única excepció és el camí de la Casa Alta que fa uns 22m d'amplada, per això s'hi podran construir nous aparcaments.

Ariadna Puigpey

NOUS ESPAIS**Plaça dels Països Catalans**

El diumenge 10 de febrer del 2008 a les 13.30 es va inaugurar la nova Plaça dels Països Catalans, les obres havien començat el setembre del 2007.

L'empresa constructora de la plaça és "Nova Vila SL". L'arquitecte que l'ha dissenyat és Rafael Ros, alcalde de la Roca del Vallès, i l'escultor de les estàtues de la plaça és Efraïm Rodríguez.

Aquesta plaça està equipada amb bancs, llums, fonts i una làmina d'aigua (estany petit). D'aquí un temps es col·locaran dues estàtues: una representarà un avi, simbolitzant l'experiència, i l'altra la seva néta, simbolitzant les ganes d'aprendre. També hi ha zona verda i una zona de sauló per als més petits.

La plaça consta de dues fases: el diumenge 10 de febrer es va inaugurar la primera; la segona, s'inaugurarà quan l'edifici que s'està construint s'acabi. Es calcula que serà en un termini aproximat de 30 mesos.

La superfície aproximada d'aquest espai és de 3.000 metres quadrats. Aquest és un dels molts projectes que s'han fet a Vilanova del Vallès i evidentment segur que en podrem gaudir tots molt.

Ariadna Puigpey

ACTIVITATS AL PATI

El pati es va omplint amb nous divertiments

A mig segon trimestre, després de demanar-les des de principi de curs, a l'IES de Vilanova del Vallès, han arribat unes porteries noves de futbol per poder entretenir-nos durant l'estona lliure. A més a més de les porteries, al pati també tenim unes cistelles de bàsquet (una mica velles) que van arribar a finals del primer trimestre.

Molt abans que portessin les porteries i les cistelles, teníem pales de tennis i pilotes que alguns alumnes portaven de casa seva, després que alguna pala es trenqués, tothom ja

començava a demanar més. Ara ja podem gaudir d'aquests nous entreteniments.

Gabriela Sol Naya,
Àlex Romani i Júlia Garcia

TREBALLS DE RECERCA

Hem participat en "Es de libro"

Es de libro és un concurs al que a alguns nois i noies de l'IES ens han proposat participar. És una mena de treball de recerca sobre un tema que nosaltres triàvem i es podia fer tant en català com en castellà.

Els professors, sense obligar-nos a res, ens van convidar a participar i ens van dir que ho podíem

plantejar a d'altres companys interessats. El treball s'havia de fer en grup i cada un tenia un professor que coordinava la feina.

Vam tenir dos mesos per fer els treballs i, finalment, el dia dos d'abril els vam lliurar. Ara, toca esperar el moment en què anunciïn els guanyadors. Esperem que hi hagi sort!!!

Natàlia Saldaña

ORGANITZAT PER LA COMPANYIA COCA COLA

Alumnes de 2n d'ESO participen en un concurs de redacció

El concurs de *Jóvenes Talentos* organitzat per la Coca Cola consistia en fer una redacció curta sobre un tema determinat. Vam participar en la modalitat de llengua catalana i castellana. En una primera fase vam fer unes redaccions i les vam enviar.

Al cap d'un temps, als seleccionats ens va arribar una carta convocant-nos per la segona fase del concurs. El dissabte 5 d'abril, els seleccionats en llengua castellana vam anar a l'Escola del Treball de Granollers, d'on sortia un autobús en direcció a Sabadell cap a l'Institut on es va celebrar la final. Ens hi va acompanyar la Isabel i, gràcies a ella que va venir amb nosaltres, ens vam relaxar perquè estàvem molt nerviosos.

Un cop a l'Institut, ens vam buscar en unes llistes

per saber a quina classe ens havia tocat estar. Seguidament ens van portar a una sala d'actes on ens van explicar les normes per fer la redacció. Vam pujar a les classes i vam seure. A cada aula hi havia un professor que vigilava.

La feina no va ser fàcil perquè, en comptes de donar-nos un tema ens van donar sis paraules que havíem de ficar en el nostre escrit. Va ser molt difícil col·locar la paraula "voltereta"! Vam tenir dues hores per fer la redacció i, en acabar, vam sortir de la classe i ens van donar un refresc i una bosseta de galetes salades que, després de tant pensar, ens van sentir de meravella.

Vam tornar en autobús a Vilanova i, el cap de setmana següent, hi van anar els de llengua catalana per repetir l'experiència.

Anna Riera i Natàlia Saldaña

El diamant del desert negre

Jo em sentia tranquil i satisfet amb les notes obtingudes el passat trimestre, però encara les volia millorar. El timbre feia 5 minuts que havia sonat i per fi arribà la Mireia amb un bon feix de controls corregits. La Mireia era la professora de Català, així que ens digué que traguéssim els llibres que ja ens donaria l'examen al final de la classe. La unitat 7 començava amb una imatge d'un lleó dalt d'una roca. I d'això tractava la lectura: del lleó, el rei de la selva .

Per fi, van arribar les vacances de Setmana Santa i gràcies al meu pare que era jugador del Nàstic de Tarragona, i tot i col·laborar amb nombroses entitats defensores dels drets humans i animals, ens podíem permetre bastants luxes com, per exemple, anar a Austràlia que, per cert, era l'únic continent que em quedava per visitar.

L'endemà vam emprendre el viatge, jo ja havia anat un munt de vegades en avió, sempre amb la il·lusió present dins el meu cervell. M'agradava anar en avió!

No feia sis hores encara d'ençà que havíem pujat quan, de cop i volta, es va sentir una mena d'explosió acompanyada d'un brusc moviment.

Va ser llavors quan la gent, inclòs jo, van perdre els nervis i van córrer cap a la porta per si havíem de saltar...

Instants després, per megafonia van advertir que no s'estengués el pànic i que teníem problemes amb un dels motors, que havia explotat. L'avió va anar baixant de costat i bruscament, no sabíem què fer, estàvem espantats. Moriríem ofegats en el gran Ocea Índic? O bé ens rescataria un helicòpter de salvament marítim?

De sobte, ens vam estavellar contra alguna cosa, però contra què? Espantats vam intentar sortir de l'avió. Era un miracle! Entre els passatgers només hi havia lesions lleus, entre ells jo, que m'havia fet un bony amb el seient del davant.

Ens trobàvem davant d'una gran selva molt frondosa que havia embotigat la caiguda. Ara, l'únic obstacle que se'ns presentava era la supervivència al bell mig d'aquell indret.

Ens havíem tret un pes de sobre i, a la vegada, ens havíem trobat un de nou.

El meu pare era el més musculós, així que ell va anar al capdavant dels ferits per voluntat pròpia. Per fi, vam trobar un rierol d'aigua fresca i, just al costat, cocos que acabaven de caure de la palmera a causa del fort vent. Vam seguir caminant durant mitja hora i aleshores davant els nostres ulls podíem distingir un enorme desert amb la sorra negra i lluent com mai havia vist.

Tothom es va quedar parat, a més a més, feia una pudor molt estranya. A mi aquella olor o, més aviat pudor, em recordava haver-la sentit en algun indret, però... quan i a on?

Vaig agafar un grapatet d'aquella sorra negra i m'hi vaig fixar bé, allò no era sorra!

Era com una espècie de goma duríssima i pudent. No en teníem ni idea. Què era en realitat allò? Al final vam decidir intentar creuar aquell estrany desert. Ja havíem perdut de vista la gran selva, com que estàvem cansats i rodejats de preguntes i misteris, vam decidir descansar. No

El diamant del desert negre

sabiem si allà hi hauria humans, no sabíem què havia provocat l'explosió, no sabíem per què...

L'endemà, jo vaig ser el primer en aixecar-me, però... I el desert? No me'n sabia avenir, érem dins d'una gran cova il·luminada per torxes. També hi havia una gran quantitat de teranyines amb petites aranyetes negres i tot era ple de ratpenats.

Espantat, vaig córrer a avisar al meu pare, ell en mig de la son em va mirar, i en reconèixer el meu rostre, va aixecar-se d'un sol bot. Va ser ell també l'encarregat de despertar als altres. Un cop dempeus, mentre el pare intentava trobar la sortida més adequada, em vaig fixar que del fons o de l'entrada de la cova s'acostava cap a nosaltres algú de color blanc.

La gent, de mica en mica, se'n va anar adonant i quan va ser allà, tots ens vam quedar gelats: era un home vell, vestit completament de blanc; inclús la barba, el bigoti i el cabell eren blancs i el més sorprenent és que feia escassament un metre d'alçada. També anava acompanyat d'un estrany bastó el qual duia un diamant com el palmell de la mà a dalt de tot, i el més curiós és que era negre!

“Em dic Neptú i sóc l'hereu tant del desert com del diamant negre. Aquest diamant és màgic, si li poses el teu polze se't complirà un desig a l'instant. Gràcies al bastó he pogut estavellar el vostre avió, disculpeu-me, però és que us vull demanar un favor...”

No traieu mes petroli de sota terra o al trencar-se la capa d'ozó canviarà el nostre clima, agradable i acollidor, per un molt més calorós i

desagradable. I recicleu, reutilitzeu i reduïu us ho demano. Vull que aquest petit diamant, que va pertànyer al lleó que va ser rei del planeta abans que els homes poblessin la Terra, us serveixi com a record i no com a negoci. Ara vull nombrar-ne un hereu que sigui responsable i valent per a aquest bastó amb diamant negre inclòs.

Jo moriré un cop l'hereu posi el seu polze sobre el diamant per a utilitzar-lo, però ja he viscut prou i de sobres Així que no m'importa. Penso que la persona amb més coratge i més adequada ets tu noiet. Cuida bé d'ell. Ah! Ja he arreglat l'avió, de manera que ja us en podeu anar.”

Quan vaig pujar a l'avió vaig pensar que mai li trauria la vida a aquell bon esperit, i allà mateix, davant la mirada atempta de tots, vaig decidir utilitzar-lo d'una manera molt especial: vaig posar el polze de la meua mà sobre el diamant i ràpidament vaig demanar que Neptú no morís mai i que fos per a sempre el protector i propietari de l'illa. En arribar a Austràlia vaig fer desaparèixer tota la contaminació i vaig prohibir contaminar més.

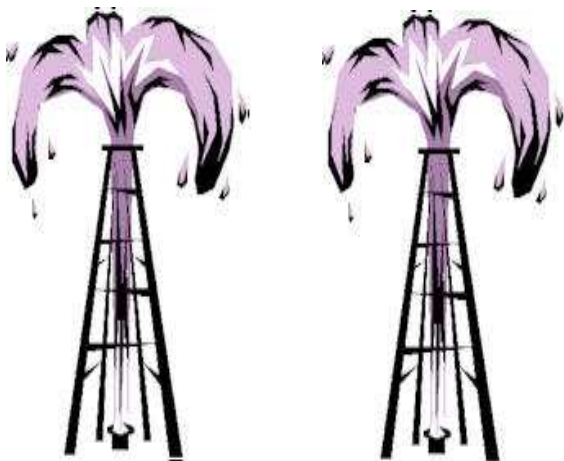
De nou a casa estava satisfet tot i que per evitar temptacions vaig guardar el diamant negre dins un bagul antic. Cada dia millorava alguna cosa del nostre planeta, un dia va tocar treure de la fam i la pobresa a milers de nens, i un altre dia...

Així va acabar aquella inoblidable Pasqua. Per cert, me n'oblidava jo em dic Pau, Pau Gasol, i de gran vull ser un jugador de bàsquet de la NBA.

“Relats de la meua infància”.
Diumenge, 11 de març del 2007

(Adaptació del text original)

Francesc Toro

Busca en aquesta sopa de lletres 6 tipus diferents de novel·les:

B	A	S	P	A	L	G	T	U
A	R	V	U	F	M	H	D	C
M	R	A	E	S	I	O	U	O
A	T	H	J	N	A	L	R	M
R	O	R	R	E	T	U	T	E
D	R	S	A	C	D	U	C	D
E	R	I	F	I	B	S	R	I
H	I	S	T	O	R	I	C	A

- Aventura
- Terror
- Drama
- Amor
- Comèdia
- Històrica

SAPS QUÈ ÉS UN QUADRE MÀGIC?

És un quadre numèric que operant en horitzontal, vertical i diagonal dóna el mateix resultat. Es pot fer amb sumes, restes, multiplicacions i divisions.

Fes un quadre màgic del 1 al 9 que, sumant, doni 15.

.....

Fes un quadre màgic que, sumant, et doni 34.

Font: www.xtec.cat/~bfiguera/curioso7.html

Una jove princesa tenia tres cofres: un d'or, un de plata i un altre de plom. Dins d'un d'ells hi havia un retrat seu. Qui volgués casar-se amb la princesa havia de descobrir on estava amagat el retrat.

Cada cofre té inscrita una frase i només una és certa. Tu series capaç de dir quin és el cofre que amaga el retrat?

PLOM

El retrat està aquí

PLATA

El retrat no està en el cofre de plom

PLOM

El retrat no està aquí

Font: www.juegosdelogica.com

Maria Isabel Espina i Anna Gallardo

Recomanem

El canto del loco

Grup espanyol format per: Dani Martín (cantant), David i Chema (guitaristes) i Jandro (bateria). Ha triomfat molt a Espanya. Ara tornen amb un nou disc anomenat *Palabras*. Us recomanem la cançó "Una foto en blanco y negro".

El fuego de la venganza

Pel·lícula d'acció amb un punt dramàtic. Nosaltres la recomanem perquè és emocionant i trista. És molt bona!

Eragon

És un llibre de ficció i fantasia que tracta d'una família que, involuntàriament, adopta un drac. La segona part d'aquest llibre es diu *Eldest*.

Web

A tots aquells que us costi l'anglès, us recomanem una pàgina interactiva amb jocs i espais per posar en pràctica l'idioma.

www.monything.org

Maria Bodero,
Eli Mateu i Alba Solares

Ja ha arribat el bon temps i molt aviat acomiadarem aquest curs, que haurà estat el primer en el nostre IES que, tot i que no tenim encara l'edifici nou i tot hi haver estat una mica estrets, els nostres fills i filles han estat molt a gust, gràcies a l'equip humà tant de professors, com del personal administratiu i consergeria.

¡¡¡ Aprofitem per donar-vos les gràcies !!!

Recordar-vos, que l'AMPA és el vehicle adequat per canalitzar les opinions de les mares i pares i participar en la presa de decisions sobre l'educació dels nostres fills a l'escola. Mitjançant l'AMPA es poden donar solucions a les necessitats de les famílies, com son el menjador, el transport escolar, etc. i, en el nostre cas especialment, vetllar per la imminent construcció del nou edifici.

La missió, i els valors de l'AMPA, consisteix a promoure la participació de les mares i dels pares en l'educació dels fills i per això hem d'integrar-nos en la comunitat educativa, ajudant a desenvolupar una escola de qualitat, vetllant per garantir recursos educatius adequats per tots els alumnes, fomentant la cohesió social i la solidaritat entre les famílies. Els valors de l'AMPA son la tolerància, la integració, la mútua comprensió i el respecte, per aconseguir que l'escola estigui oberta a tothom.

***Totes les mares i tots els pares dels alumnes de l'IES
sou convidats a formar part de l'associació.***

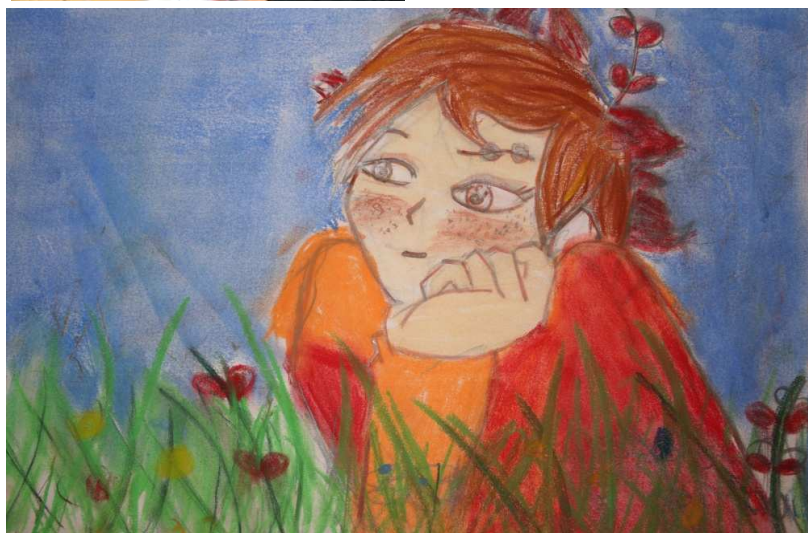
***Per ser considerat soci cal fer efectiu un rebut anual per
família.***

***L'escola us lliurarà l'imprès d'inscripció en el moment
que realitzeu la matriculació del vostre fill o filla.***

És MOLT important fer-se soci de l'AMPA !

***I si a més a més us engresqueu i voleu formar part de la
Junta, evidentment que sereu benvinguts i us rebrem amb
els braços ben oberts. ¡¡¡ Animeu-vos !!!***

Racó del record

Dibuixos d'Elvira Juvanteny i Alba Morató

“Una oficina
propera no sempre
és la que tinc
més a prop
de casa.”

Vols una Caixa que estigui a prop teu?

Al seu servei a Vilanova del Vallès a:
Ps. del Centenari, 15-17 Tel. 93 845 61 16

Fem-ho!

Caixa Sabadell